

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Narodowego Banku Polskiego
przeciwko Redaktorowi Naczelnemu "Gazety (...)"
o opublikowanie sprostowania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 grudnia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 listopada 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność

postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ta regulacja przesądza, że orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny istnienia przyczyn określonych w powołanym przepisie, tylko one bowiem i ich uzasadnienie mogą być przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku. Jednocześnie przypomnieć trzeba, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący sprecyzował, że zagadnienia prawne dotyczą wykładni art. 38 k.c., art. 31a ust. 4 pr. pras., art. 2 ust. 1 ustawy o NBP i art. 6 ustawy o NBP.

1. Czy w świetle przepisów dopuszczalne jest uznanie, że sprostowanie nie zostało prawidłowo podpisane, podczas gdy pod tekstem sprostowania widnieje podpis Prezesa, jako organu reprezentującego osobę prawną, wraz ze wskazaniem jego imienia i nazwiska?

2. Czy w świetle przepisów dopuszczalne jest uznanie, że pod tekstem sprostowania podpis osoby fizycznej jako organu reprezentującego podmiot prawny wprowadza odbiorców w błąd co do podmiotu domagającego się sprostowania?

3. Czy w świetle przepisów dopuszczalne jest uznanie, że podmiot prawny posiada swój podpis?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W okolicznościach badanej sprawy zwraca uwagę, że rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego oddalające apelację skarżącego od wyroku Sądu pierwszej instancji oddającego powództwo nastąpiło w dwóch przyczyn. Po pierwsze, z braku właściwego podpisu pod tekstem sprostowania tj. jest uznanie, że wskazanie A. G. Prezesa Narodowego Banku Polskiego jako autora sprostowania a nie samego Narodowego Banku Polskiego jako podmiotu zainteresowanego, może prowadzić w błąd co do osoby oświadczającej, a więc, że podmiotem tym jest A. G. piastujący funkcję Prezesa NBP, a nie wnioskodawca czyli NBP. Po drugie, Sady oceniły, że

treść sprostowania nie odnosi się do faktów, ale do ocen wyrażonych we wskazywanym we wniosku artykule, co skutkowało konkluzją, że sprostowanie nie jest rzeczowe.

Ważąc wskazane przez Sąd przyczyny oddalenia apelacji nie można nie zauważyć, że brak rzeczowości sprostowania uchyla potrzebę badania pozostałych kwestii dotyczących złożenia skutecznego oświadczenia o sprostowaniu. Skarga kasacyjna wnioskodawcy, w tym sformułowane zagadnienia prawne, dotyczą wyłącznie podpisu pod sprostowaniem. W tej sytuacji, nie zaprzeczając, że w sprawie może istnieć potrzeba wyjaśnienia wątpliwości ujętych przez skarżącego w pierwszym i drugim pytaniu, stwierdzić trzeba, że wyjaśnienie tych wątpliwości nie miałyby żadnego wpływu na treść rozstrzygnięcia. Tymczasem warunkiem przyjęcia przez Sąd Najwyższy do rozpoznania skargi kasacyjnej z przyczyny wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest występowanie w sprawie takiego zagadnienia prawnego, które powinno nie tylko odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, ale nadto ma służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, a odpowiedź ma oddziaływać na to rozstrzygnięcie.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 8 ust. 1 pkt 2 w związku z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 265).